

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

21 листопада 1962 року на Пленумі Центрального Комітету КПРС тривало обговорення доповіді товариша М. С. Хрущова «Розвиток економіки СРСР і партійне керівництво народним господарством».

На ранковому засіданні виступили товариші: В. В. Гришин (голова ВЦРПС), В. О. Смирнов (суднобудувальник Балтійського заводу, м. Ленінград), В. П. Мжаванадзе (перший секретар ЦК КП Грузії), Є. О. Долинюк (ланкова колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС, Тернопільська область УРСР), Г. І. Воробйов (перший секретар Краснодарського крайкому КПРС), І. І. Бодюл (перший секретар

ЦК КП Молдавії), В. В. Кротов (директор уральського заводу важкого машинобудування імені Орджонікідзе, м. Свердловськ), О. П. Ляшко (перший секретар Донецького обкому КП України), Б. П. Бешев (міністр шляхів СРСР), О. М. Школьников (перший секретар Волгоградського обкому КПРС), Г. М. Орлов (голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по лісовій, целюлозно-паперовій, деревообробній промисловості і лісовому господарству).

Пленум обрав комісію під головуванням товариша М. С. Хрущова для підготовки резолюції Пленуму Центрального Комітету.

На вечірньому засіданні виступили товариші: Д. Раулов (перший секретар ЦК КП Таджикистану), Г. П. Плотников (свинар-механізатор радгоспу «Пролетарская диктатура» Ростовської області), Я. М. Заробян (перший секретар ЦК КП Вірменії), Л. М. Єфремов (перший секретар Горьковського обкому КПРС), М. В. Келдиш (президент Академії наук СРСР), В. І. Клаусон (голова Ради Міністрів Естонської РСР).

Пленум ЦК КПРС продовжує роботу.

Вчора на ранковому засіданні виступили міністр енергетики і електрифікації

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 141 (648)

П'ятниця, 23 листопада 1962 р.

Ціна 2 коп.

У К А З
ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Про скликання Верховної Ради Української РСР

Президія Верховної Ради Української РСР постановляє:

Скликати восьму сесію Верховної Ради Української Радянської Соціалістичної Республіки п'ятого скликання 19 грудня 1962 року в м. Києві.

Голова Президії Верховної Ради
Української РСР Д. КОРОТЧЕНКО.
Секретар Президії Верховної Ради
Української РСР А. ЗЛЕНКО.

м. Київ
20 листопада 1962 року.

ВИСОКА НАГОРОДА

У зв'язку з шестидесятиріччям з дня народження члена Президії ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС товариша Суслова Михайла Андрійовича, Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу і Рада Міністрів СРСР палко вітають його.

Вашу повсякденну працю в ім'я торжества марксистсько-ленінських ідей, в ім'я перемоги комунізму, відзначається у привітанні, високо цінують партія, трудящі нашої країни.

Відзначаючи великі заслуги товариша Суслова перед Комуністичною партією і Радянською державою, Президія Верховної Ради СРСР Указом від 20 листопада 1962 року присвоїла товаришеві СУСЛОВУ Михайлові Андрійовичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена ЛЕНІНА і золотої медалі «СЕРП І МОЛОТ».

У Раді Міністрів Союзу РСР

У зв'язку з розпорядженням президента США Дж. Кеннеді про скасування ка-

рантину (блокади) щодо Республіки Куба і в зв'язку з тим, що намітилась можливість завершення ліквідації наслідків небезпечної кризи, яка виникла в районі Карибського моря, на основі домовленості, досягнутої між Головою Ради Міністрів Союзу РСР М. С. Хрущовим і президентом США Дж. Кеннеді Радянський уряд дав вказівку Міністрові Оборони СРСР Маршалові Радянського Союзу Р. Я. Малиновському про проведення з 21 листопада 1962 року таких заходів:

1. Ракетним військам міжконтинентального і стратегічного призначення з повної бойової готовності перейти до нормальної бойової підготовки та діяльності;
2. Зенітно-ракетній обороні країни і винищувальній авіації ППО з повної бойової готовності перейти до нормального способу своєї діяльності та бойової підготовки;
3. Скасувати стан бойової готовності для стратегічної авіації;
4. Військово-Морським силам перейти на нормальну бойову підготовку, а підводному флоту повернутися в місця своєї постійної дислокації;
5. Скасувати стан підвищеної бойової готовності в сухопутних військах;
6. Скасувати затримання звільнення з Радянської Армії старших віків у ракетних військах стратегічного призначення, військах протиповітряної оборони країни і на підводному флоті;
7. Скасувати затримку звичайних відпусток у Збройних Силах СРСР.

МОСКВА. Кремлівський Палац з'їздів. На знімку: в Президії Пленуму ЦК КПРС.

Фото В. ЄГОРОВА і В. САВСТЬЯНОВА. Фотохроніка ТАРС.

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС

20 листопада учасники Пленуму Центрального Комітету КПРС приступили до обговорення доповіді товариша М. С. Хрущова «Розвиток економіки СРСР і партійне керівництво народним господарством».

Перший заступник голови Бюро ЦК КПРС по РРФСР Г. І. Воронов висловив впевненість, що Пленум Центрального Комітету стане важливою віхою в славній історії Комуністичної партії, у будівництві комунізму в нашій країні. Він доповів про пропозиції по організації перебудові партійних і радянських органів Російської Федерації. Зокрема, на території нинішніх областей і країв РРФСР передбачається утворити 45 самостійних обкомів і крайкомів партії по керівництву промисловим виробництвом і 45 — по керівництву сільськогосподарським виробництвом. У кількох областях, де переважають або промисловість, або сільське господарство, намічається мати один обком партії, а в автономних республіках — єдині обкоми, в більшості яких будуть створені бюро по керівництву промисловим виробництвом і бюро по керівництву сільськогосподарським виробництвом. Замість сільських райкомів партії намічається утворити партійні комітети територіальних виробничих управлінь, яких має бути 765. Замість 67 нині існуючих раднаргоспів у республіці буде створено 22 — 24 ради народного господарства укрупнених економічних районів.

Наприкінці промовець заповнив Центрального Комітету КПРС, що партійні організації Російської Федерації зрозуміють усе, щоб добитися нових успіхів у розвитку економіки і поліпшенні партійного керівництва народним господарством республіки.

Нові заходи ЦК КПРС по дальшому корінному поліпшенню керівництва народним господарством, безсумнівно, знайдуть широкий відгук і схвалення, бо відповідають потребам нового етапу комуністичного будівництва. Про це говорив перший секретар ЦК КП України М. В. Підгорний.

Тов. Підгорний виклав пропозиції, внесені Центральним Комітетом Комуністичної партії України в ЦК КПРС по перебудові партійних, радянських і господарських органів у республіці. Після здійснення заходів, які передбачені в цих пропозиціях, на Україні буде створено приблизно 250 партійних комітетів виробничих колгоспно-радгоспних управлінь і ліквідовано 580 сільських райкомів партії. Таку перебудову має бути узаві провести і по лінії радянських органів.

Нові заходи партії, сказав тов. Підгорний, безсумнівно, створять умови для посилення ролі партійних комітетів і первинних організацій, тіснішого поєднання організаційної і політичної роботи всієї партії, посилення її зв'язку з народом.

Партійна організація столиці повністю підтримує сміливу, справді революційну програму перебудови партійного керівництва народним господарством, викладену в доповіді товариша М. С. Хрущова, заявив перший секретар Московського міського Комітету КПРС П. Н. Демічев.

Значну частину свого виступу він присвятив створенню виробничих комітетів на підприємствах. Нам здається, сказав тов. Демічев, що виробничі комітети — дуже вдала форма залучення трудящих до керівництва справами заводу, фабрики, будови, радгоспу. З їх допомогою робітники ще більше почуватимуть себе господарями на виробництві.

Промовець говорив про величезне значення концентрації і централізації науково-дослідної і конструкторської справи. У Москві особливо гостро відчуваються хиби, викликані роздрібненістю наукових і конструкторських організацій.

Голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по автоматизації і машинобудуванню А. І. Костоусов звернув особливу увагу на проблеми централізації і спеціалізації науково-дослідних інститутів і конструкторських служб, координації їх діяльності.

Яскравим свідченням торжества ленінських ідей і прийнятої ХХІІ з'їздом Програми партії назвав перший секретар Ленінградського обкому КПРС В. С. Толстіков чудові успіхи, досягнуті радянським народом у боротьбі за виконання семирічного плану розвитку народного господарства.

Комуністи Ленінграда, сказав він, знайомлячись з доповіддю товариша М. С. Хрущова, схвалюють і підтримують пропозиції по поліпшенню керівництва партії народним господарством, організаційної структури районних, обласних і крайових партійних органів на основі виробничого принципу, по вдосконаленню контролю і поліпшенню діяльності науково-дослідних організацій.

За останні роки зростання продуктивності праці в ленінградській промисловості досягнуто, головним чином, за рахунок технічного прогресу. Проте темпи здійс-

нення механізації і автоматизації на підприємствах ще не відповідають завданням, поставленим програмою КПРС.

Тов. Толстіков повідомив, що за рахунок кращого використання основного технологічного устаткування на ленінградських заводах можна в роки семирічки, що залишилися, випустити додатково виробів на сотні мільйонів карбованців.

Про індустріалізацію і будівництво говорив голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР в справах будівництва І. А. Гришманов. Він нагадав, що великі помилки, допущені антипартійною групою прихильників антиленінських методів і порядків, які процвітали за часів культу особи, призвели до того, що будівельна індустрія, як і сільське господарство, довгий час була занедбаною і відстаючою галуззю народного господарства. Ігнорувалась найгостріша потреба в житлах, не приділялось належної уваги розвитку промисловості будівельних матеріалів.

Тепер, сказав тов. Гришманов, капітальне будівництво в нашій країні йде з випередженням контрольних цифр семирічного плану. Нині будівельно-монтажних робіт виконується в СРСР в два з лишком рази більше, ніж у 1954 році. Щодня радянські люди одержують понад 7000 нових квартир. Кожного дня стають до ладу два-три великих промислових підприємства. По випуску цементу, збірному залізобетону і деяких інших будівельних матеріалів СРСР вийшов на перше місце в світі.

Намічене виділення управління будівництвом з раднаргоспів і створення територіальних будівельно-монтажних об'єднань в укрупнених економічних районах Російської Федерації, міжреспубліканських раднаргосплах, а також будівельних міністерств на Україні, в Казахстані і Білорусії дасть можливість підняти будівництво на вищий ступінь.

На Пленумі виступили також перший секретар ЦК КП Білорусії К. Т. Мазуров, голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР в питаннях праці і заробітної плати О. П. Волков, перший секретар ЦК КП Узбекистану Ш. Р. Рашідов, бригадир комбайнової бригади шахти «Суходольська» № 1 тресту «Краснодонвугілля» М. Я. Мамай, перший секретар ЦК КП Казахстану Д. А. Кунаєв, помічник майстра Івановської прядильно-ткацької фабрики імені Дзержинського М. В. Куликова, перший секретар ЦК КП Азербайджану В. Ю. Ахундов.

У штабі об'єднаних збройних сил країн Варшавського договору

У зв'язку з ослабленням напруженості в районі Карибського моря і зв'язаним з цим ослабленням напруженості в Європі головнокомандуючий об'єднаними збройними силами країн Варшавського договору Маршал Радянського Союзу Гречко А. А. 21 листопада 1962 року дав вказівку про скасування ряду заходів, установлених 23 жовтня 1962 року, по підвищенню бойової готовності військ і флотів, які входять до складу об'єднаних збройних сил.

Пленум Центрального Комітету КПРС

21 листопада ранкове засідання відкрилося виступом голови ВЦРПС В. В. Гришина. Він підкреслив, що пропозиція про перебудову керівництва народним господарством з боку партійних органів диктується насущними завданнями комуністичного будівництва. Переборюючи наслідки культу особи Сталіна, партія вдосконалює методи партійного і господарського керівництва. Це дає широкий простір для активності мас, підвищення ролі громадських організацій в господарському і культурному будівництві, в тому числі і професійних спілок. Тепер, коли здійснюється перегляд партійних форм роботи, треба буде провести й організаційну перебудову професійних спілок.

В. В. Гришин потім докладно спинився на ролі профспілок у боротьбі за підвищення продуктивності праці, за розширення змагання за комуністичну працю, в якому вже беруть участь понад 21 мільйон чоловік. Промовць запропонував встановити «Книгу всенародної пошани», до якої заносити підприємства і передовиків виробництва, які доб'ються найкращих результатів у праці.

З інтересом був вислуханий виступ робітника-складальника Балтійського суднобудівного заводу в Ленінграді В. О. Смирнова. Він висловив певність, що ленінградці, як і всі радянські люди, схвалють запропоновані заходи по дальшому поліпшенню керівництва роботою промисловості, будівництва і сільського господарства. Він висловив пропозицію, спрямовану на повніше використання наявних резервів виробництва. Зокрема, промовць запропонував ширше впроваджувати в суднобудуванні спеціалізацію заводів. Така уніфікація приведе до зменшення затрат коштів і матеріалів. Промовць вважає недопустимим, коли суднобудівні підприємства завантажуються сторонніми замовленнями. Наприкінці В. О. Смирнов запевнив Центральный Комітет у тому, що трудящі Ленінграда ще ширше розгорнуть змагання за успішне перетворення в життя Програми ХХІІ з'їзду КПРС.

На прикладі Грузії перший секретар Центрального Комітету Компартії Грузинської Республіки В. П. Мжаванадзе показав, що ради народного господарства цілком себе виправдали. В результаті їх діяльності грузинська індустрія випускає продукції приблизно в півтора з лишком разів більше, ніж раніше. Характеризуючи темпи розвитку республіканської промисловості за останні чотири роки, промовць повідомив, що вони випереджають контрольні цифри. Зокрема, перевищено завдання по зростанню продуктивності праці. За 10 місяців цього року продукції випущено на 10 процентів більше, ніж за відповідний період минулого року. В. П. Мжаванадзе показав у своєму виступі життєвість колгоспнорадгоспних виробничих територіальних управлінь. У провідній галузі сільського господарства — чаєводстві — республіка вийшла на рубежі 1965 року. В цьому році зібрано понад 170 тисяч тонн чайного листя. Підтримавши пропозиції, висунуті в доповіді М. С. Хрушова, промовць повідомив, що в Грузії передбачається перебудувати керівні партійні органи зверху до низу, строго розмежувавши керівництво сільським господарством і промисловістю.

— Добра традиція обговорювати колективно найважливіші питання життя країни, — відзначила в своєму виступі ланкова кукурудзівод колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС (Україна) Є. О. Долинюк. Вона заявила, що нинішній Пленум відіграє видатну роль в дальшому піднесенні всіх галузей радянської економіки. Розповіді про досвід своєї роботи по вирощуванню високих врожаїв кукурудзи, вона повідомила, що в цьому році їх колгосп продав державі 270 тисяч пудів зерна. Досвід роботи передових господарств дозволяє бути впевненим в тому, що в наступному році Радянська країна зможе заготовити 4.200—4.500 мільйонів пудів зерна.

На трибуні перший секретар Краснодарського крайкому партії Г. І. Воробйов. Він підкреслив, що значення заходів по вдосконаленню керівництва народним господарством добре видно на прикладі Краснодарського краю, де обсяг промислового виробництва перевищив контрольні цифри семирічки. З ініціативи ЦК КПРС на Кубані в останні роки створено велику цукрову індустрію. В результаті виробництва цукру зросло в 9 раз. Відповідаючи діламі на критику, в краї докорінно перебудовано структуру посівних площ. В результаті в цьому році заготовлено таку кількість зерна, якої ніколи не заготовляли. Намічуване дальше поліпшення партійного керівництва народним господарством, сказав промовць, внесе живий струмінь в роботу всіх партійних організацій.

Цю ж думку висловив у своєму виступі і перший секретар ЦК Компартії Молдавії І. І. Бодюл. Він сказав, що перебудова буде потужною підмогою на шляху здійснення програми комуністичного будівництва. Він навіз дані, які характеризують підсумки виконання чотирьох років семирічки. За цей час промислове виробництво в Молдавії зросло більш як на 50 процентів, замість передбачених за планом 47. Промовць висловився за перегляд системи планування, звернувши увагу на невідповідність, часом, між розвитком сільського господарства і переробною промисловістю. Це викликається тим, що колгоспне виробництво, в розвиток якого вкладаються величезні капітальні кошти, весь час розширюється, збільшується виробництво продукції.

Питанням планування господарства частину свого виступу присвятив і директор Свердловського заводу важкого машинобудування В. В. Кротов. Він критикував хибні і особливо випадки, коли проекти планів обговорюються і корегуються надто довго, в багатьох організаціях. Промовць висловився також за централізацію і спеціалізацію проектування. Це дасть можливість ліквідувати паралелізм у роботі, зекономити багато коштів, сприятиме технічному прогресові. В. В. Кротов висловив думку, що перебудова партійних органів сприятиме швидкому розвитку продуктивних сил країни. На прикладі діяльності заводу, яким він керує, В. В. Кротов показав позитивний вплив удосконалення методів господарського керівництва — створення рад народного господарства. За останні чотири роки колектив заводу збільшив випуск продукції на 30 процентів, продуктивність праці за цей же час зросла на 21 процент. Корінна реконструкція заводу, яка проводиться тепер, дасть можливість його колективу на кінець семирічки збільшити випуск продукції майже в два рази.

Перший секретар Донецького обкому партії О. П. Ляшко підкреслив у своєму виступі, що заходи, які

проволовить партія, поліпшать керівництво народним господарством, дадуть змогу використати всі переваги соціалістичної системи економіки. Відмітивши, що в промисловості, сільському господарстві і будівництві є багато серйозних хиб, промовць заявив, що для усунення їх буде потрібна широка участь всіх комуністів, всіх трудящих.

Технічному прогресові радянського залізничного транспорту присвятив свій виступ міністр шляхів СРСР Б. П. Бешев. Вантажооборот залізниць, сказав він, досягне в цьому році 1 трильон 635 мільярдів тонно-кілометрів. Це — 40 процентів світового вантажообороту. Він висловив також ряд пропозицій, що стосуються швидшого розвитку трубопровідного транспорту.

Пропонована в доповіді М. С. Хрушова структура партійного керівництва, сказав перший секретар Волгоградського обкому КПРС О. М. Школьников, дасть змогу краще використовувати величезні виробничі резерви. Промовць пропонує ширше використовувати механізми на допоміжних роботах. Відзначивши позитивну роль територіальних колгоспнорадгоспних управлінь, О. М. Школьников сказав, що з їх допомогою, за рахунок розширення посівних площ одержано додатково близько 55 мільйонів пудів хліба.

Про проблеми дальшого розвитку лісової, целюлозно-паперової, деревообробної промисловості і лісового господарства говорив голова Державного комітету, який об'єднує ці галузі народного господарства, Г. М. Орлов. Промовць відмітив, що целюлозно-паперова і деревообробна промисловість все ще відстає від рівня тих завдань, які поставлені перед нею.

Підтримавши пропозиції про централізацію керівництва технічною політикою, Г. М. Орлов підкреслив, що науково-дослідні роботи повинні бути зосереджені у великих конструкторських бюро, які перебувають у віданні державних комітетів.

Наприкінці ранкового засідання сформовано комісію для підготовки проекту рішення Пленуму в складі 90 чоловік під головуванням М. С. Хрушова.

У другій половині дня 20 листопада на Пленумі ЦК КПРС тривали дебати на доповідь М. С. Хрушова.

Першим виступив голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР в питаннях праці і заробітної плати О. П. Волков, який сказав, що практичне втілення в життя ленінських принципів організації праці є найбільш головним, корінним і зобов'язаним питанням нашого суспільного життя. Упорядкування заробітної плати в промисловості, будівництві і на транспорті це один з найбільш соціально-економічних заходів нашої партії за останні роки.

Перший секретар ЦК КП Узбекистану Ш. Р. Рашидов докладно розповів про ті заходи, яких вживається в республіці відповідно до завдань перебудови керівництва партійними органами народним господарством. Він висловив певність, зокрема, що трудящі республіки підвищать урожай бавовнику і не будуть в боргу перед державою.

Знатний шахтар М. Я. Мамай від свого імені і від імені гірників Донбасу передав велике шахтарське спасіння Комуністичній партії, Центральному Комітетові за піклування про трудовий народ. Він повідомив, що здійснена на їх просьбу механізація робіт на пластах круглого падіння полегшила працю робітників. Освоївши нову техніку, бригада Мамає в цьому році видобула понад план більш як чотири тисячі тонн вугілля.

У своєму виступі перший секретар ЦК КП Казахстану Д. А. Кунаєв визнав справедливою серйозну критику, якій були піддані в доповіді М. С. Хрушова керівники ЦК Компартії і Ради Міністрів республіки за хибні, що є в сільському господарстві. Він повідомив, що партійна організація і виробничі управління Казахстану розробляють нові заходи підвищення врожайності полів. Казахстанці мають намір продати державі в 1963 році 950 мільйонів — 1 мільярд пудів хліба.

Виступає М. В. Куликова — помічник майстра Івановської ткацько-прядильної фабрики імені Державського. На пленумі ЦК партії, каже вона, обговорюється питання величкої державної ваги. Поліпшення партійного керівництва народним господарством країни дасть можливість краще використовувати резерви виробництва, збільшити випуск продукції і високо піднести життєвий рівень нашого радянського народу.

Потім на вечірньому засіданні Пленуму виступив перший секретар Центрального Комітету Компартії Азербайджану В. Ю. Ахундов. В роки культу особи, каже він, питання економіки і насамперед економіки сільського господарства, були відсунуті на другий план. В цьому — одна з основних причин різкого відставання сільського господарства. Партія доклала і докладає багато зусиль, щоб подолати це відставання. Промовць повідомляє далі, що в республіці розроблено нову організаційну структуру партійних органів. Ми повністю схвалюємо, каже він, пропозиції про поліпшення партійного керівництва промисловістю, будівництвом і сільським господарством, викладені в доповіді М. С. Хрушова.

СЛАВА ЛУНАТИМЕ ГУЧНІШЕ

ЩОЙНО відгомоніла нива шелестом листу, гуркотом моторів — минула найгарячіша для механізаторів жнивна пора. Але знову на черзі нові турботи, знову по ниві заповненій працюючими з коротких осінніх днів. Ми ведемо підготовку до нової битви за врожай.

А в час дозвілля чи в перерві між працею жадібно ловимо звістки про найзначимішу подію — Пленум Центрального Комітету КПРС. Весь народ прислухається нині до мудрих думок партії, у всіх на устах — слова з доповіді Микити Сергійовича Хрушова.

Та все ж у нас, здається, особливо багато підстав для радощів. Це ж про нас говорилось з високої трибуни, це нашу артіль згадав у доповіді М. С. Хрушов, говорячи про високу врожай кукурудзи на Україні. Дійсно, у нас в цьому році завидні показники — по 63 центнери з гектара зерна кукурудзи одержав колгосп. У нашій же молодіж-

ВІДКРИВАЮТЬСЯ НОВІ ГОРИЗОНТИ

В ЦЕХАХ Кіровоградської панчішно-шкарпеткової фабрики проходять зараз вивчення і обговорення доповіді Микити Сергійовича Хрушова, матеріалів Пленуму ЦК КПРС. Робітники, інженерно-технічні працівники фабрики з захопленням вітають заходи, спрямовані на посилення партійного керівництва, яке забезпечить дальший ріст виробництва всіх галузей народного господарства.

На прикладі нашої фабрики ми переконалися, як стримується дальший розвиток промисловості, ріст виробництва з-за існування дрібних раднаргоспів. Дуже часто у нас штучно гальмується ріст виробництва тієї чи іншої галузі через відсутність на-

лежної сировинної бази, вузькість кооперації.

В окремих раднаргоспіах досі існували підприємства, для яких сировини взагалі не було в межах цього економічного району. Взяти нашу фабрику. Часто-густо постачання пряжі зривається. І тоді простояє устаткування сотні годин. Лише в жовтні ц. р. із-за відсутності пряжі окремі верстати простояли 21 день. За цей час при повному завантаженні фабрика могла б дати 55 тисяч пар виробів.

О. ГУЦАЛЮК, майстер Кіровоградської панчішно-шкарпеткової фабрики.

На знімку: робітники котельного цеху Кіровоградської панчішно-шкарпеткової фабрики імені Кірова знайомляться з матеріалами Пленуму.

ЗА РАХУНОК АГРОТЕХНІКИ ПОЛІПШЕННЯ

ХЛІБОРОБИ артілі імені Фрунзе теж внесли свою маленьку частку у збільшення виробництва сільськогосподарських культур. У нас непогано вродили зернові. Без кукурудзи їх зібрано на кожному гектарі по 23,3 центнера. Це вже у деякій мірі успіх, якщо говорити про артіль, розташовану у посушливій південній частині області.

До недавнього часу наші спеціалісти і керівники колгоспу багато чого не враховували: мало приділялось уваги високоякісним сортам зернових культур, поліпшенню структури посівних площ.

Нинішньої осені під озими ми взяли сорти, які найкраще зарекомендували себе в умовах посушливої зони. Це — «Білоцерківська-198», «Українка», у два рази збільшили площі під «Миронівською-264».

Вірно говорить Микита Сергійович, що високого урожаю можна домогтися лише при правильному веденні агротехніки. Ми вважаємо, що зернові культури (без кукурудзи) дадуть в наступному році не менше, як по 25 центнерів з гектара. Адже вони посіяні по хороших попередниках — на площах, де був горіх кукурудзи в останньо-воєнній стиглості. Гадаю, що і «королева полів» буде в нас давати не менше, як по 50 центнерів з гектара. Це довів нинішнього року і ланковий механізований ланки нашої артілі Володимир Петриченко.

Василь ЮХИМЕНКО, помічник бригадира тракторної бригади колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району.

І. ОСТАПЕНКО, голова артілі імені Фрунзе Устинівського району.

АВТОБУСИ З ПІОНЕРСЬКОГО МЕТАЛОЛОМУ

ПІОНЕРИ і комсомольці нашої школи оголосили змагання: «Хто більше збере металолому брухту». Кожного тижня на лінійці підводили підсумки. Рада дружини і комітет комсомолу вирішили послати клас - переможця на екскурсію в м. Київ.

І ось підведено підсумки. Школа збрала 26,7 тонни металолому. Перше місце зайняв 9 «а» клас, який зібрав 9,8 тонн. Піонерським загонам 4 «а», 4 «б», 6 «а», обох восьмих, а також колективам 9 «а» і 10 класів вручені похвальні листи міському комсомолу.

Учні школи звернулись з проханням, щоб із зібраного брухту були виготовлені два автобуси для трудящих міста. Міськом комсомолу підтримав нашу думку. Незабаром в улицях м. Олександрії курсуватимуть дві машини. Домовились і про напис: «Зроблено з металолому, що збрали учні СШ № 11».

С. КОМПАНИЕЦЬ,
старша піонервожата
середньої школи № 11.
м. Олександрія.

В ІВАНІВЦІ СТАЛО БІЛЬШЕ ЗЕЛЕНІ

ЛЮБЛЯТЬ «зеленого друга» в Іванівській восьмирічній школі Олександрівського району. Цю любов прищепив дітям директор школи О. М. Смалюк. З його ініціативи весною школярі висадили майже дві тисячі фруктових і декоративних дерев та кущів.

Та на цьому учні не заспокоїлись. Разом з директором Олексієм Микитовичем ще влітку намітили план осінньої посадки дерев. І коли прийшла осінь, кожен школяр знав, що він повинен робити. На вулиці, майдані, на громадські садиби вишили наймолодші жителі села з лопатами і відрами. Одні копали ямки, інші заливали їх водою. Тисяча саджанців у той день в'ялася своїми корінцями в землю.

В школі створено «зелений патруль», який стежить, щоб ніхто не псував насаджень. Активістами цього загону стали Віра Лисова, Петро Вудута, Марія Гресь.

О. БУР'ЯНСЬКИЙ.

КОРОТКО

Надого залишиться в пам'яті трудящих м. Долинська вечір проводів майбутніх воїнів до лав Радянської Армії. Призовникам Олександрівського району Біденку, Віктору Ткаченку, Вячеславу Куделі та іншим молоді міста вручила квіти і висловила найкращі побажання в їх солдатських буднях.

Г. МІРОШНИК.

«МОЯ МІЛІЦІЯ МЕНЕ БЕРЕЖЕ», — на таку тему в місті Гайвороні проведено цікавий вечір молоді. Перед юнаками і дівчатами виступив начальник районного відділення міліції т. Ковальов. Він розповів про велику справу, яку вершать народні дружинники, про виховання дебоширів і хуліганів. На закінчення вечора відбувся концерт.

Г. ВОЛОЩУК.

Степові тюльпани

Терень МАСЕНКО

Наш земляк поет Терень Масенко нещодавно закінчив нову поему «Степові тюльпани» — про мужність радянських людей в тяжкі роки культу особи, над якою поет працював ще з серпня 1959 року. Головна героїня поеми — співачка, тому оповідання ведеться від особи жінки.

Ми пропонуємо до уваги наших читачів передостанній, 4-й розділ з цієї поеми.

Отак за чуйність вдячна вам,
Я річ вела про все на світі.
А ви ж казали юнакам,
Що треба стрункості думкам
В пісеннім серця заповіті.
Коли із тьми вернулася я
В життя бурхливе та хороше,
То дум і згадок течія —
Немов трудна і люба ноша.
З тих днів розтерзані рядки —
Як хвилі збурені ріки,
І нас в житті не заколишуть.
(А вже «героеві» думки
Нехай поетові припишуть!).
Де б стало щастя на поріг,
І сповідь де б шукала крила,
— Щоб я нових життя доріг
В нових піснях не завершила!
Хто скаже пам'яті: мовчи,
Бо темні дні відлютували,
Всі беріанські діячі
У небуття навк' упали.
То він лиш пам'ять не зберіг,
В злочинні дні суддя лукавий, —
А люди знали той поріг,
Де суд був скорий і неправий.
І мало зло помічників,
Хто над чужим життям не плаче,
Ці — на біді товариші
Запланували власні дачі.
Хто скаже серцю: забувай
Звиглих друзів, їхні болі...
Я знов поїхала в той край,
Але тепер по вольній волі.
І на концерт у перший день
Знайомих скільки там зішлося!
Я знов співала тих пісень,
Що десь в бараках довелось.
Безчесні люди на суді
Нам за Олеся вірш тоді,
За пісню «Айстри» дорікали.
А ці брати — колись, в біді
Мені квітки до ніг поклали.
Пісні про ночі й солов'ї, —
Хоч цих пташок в пісках немає.
Знов «Айстри» бідні мої,

Немов докір тим дням, співаю.
Думки про вигнання плелись...
Художник Осипов дивився
Своїм катом так пильно в очі,
Що на суді він міг колись
Вразити очі навіть вовчі.
Але відбув свій строк дідусь.
Тепер з картиною чомусь
Стоїть, шепоче щось натхненне:
«Ніде я квітів не дістав;
Я «Айстри» вам намалював...
Прийміть, Олесю, їх від мене».
Ой, батьку мій! Спасибі вам!
Та я всю душу розтривожу,
І що на згадку всім віддам? —
Я у сльозах співать не зможу...
Навколо сестри, юнаки,
Сидять, за кожним словом стежать.
Де ж у тюльпанах ті стежки?..
Багряні знов несуть квітки.
Іх понесу — кому належать.
Із квітами од всіх живих
Я в хуртовині йшла до тих,
Що будуть вічно серцю милі.
Тут «юмери» в рядах сумних.
Тут тільки вітер. І могили.
Я на коліна стала в сніг
Біля могил братів моїх,
І розривало груди ридання.
Пробачте, соколи мої,
Що ми пішли в свої краї,
А ви упали в це мовчання.
Мовчанням цим кричіть мені,
Веліть мені:
Про ту негодю,
Про вашу мужність в дні страшні
Сказати батькові-народу.
...Я вдруге їхала в той край,
І серце щастям сповилося.
Де труд росте, як теплий май, —
Там вгору тягнеться колосся!
Вже акупі діти і батьки,
І поженились юнаки, —
Такі хороші там родини!
Там горді погляди й думки, —
Що значить гідність для людини!

Про їхню честь кажу не так —
Лишень для форми чи порядку.
Бо люди — тож не дрібен мак,
Щоб кидати їх в камінну грядку!
А це прийшли на цілину
Юнацькі тисячі веселі
І розбудили далину
Гудки машин, вогні оселі;
І тут пізнала я сама:
Коли живеш ти серцем чистим,
Життя повсюди підніма
Добро людське — над особистим.
Так світло, люба так мені
Стрічат нового щастя колос,
Який на радісні пісні
Настроїв душу, думи й голос!
Оце для вас душевна вість,
Маленька риска з сонця-смуги, —
Щасливий наш Двадцятий з'їзд
І переможний Двадцять другий!
Ви право ствердили моє —
Любить людей, за всіх боліти.
І солов'ї у серці є,
І є в космічних далях — квіти.
І все зроста моя жага
За щастям повним і загальним.
Веди нас, земле дорога,
Своїм цвітінням безпечальним!
Я в морі теплому іду —
Облич, розмов, душевних згадок.
І забуваючи біду,
До тебе мову я веду,
Буремних днів моїх нащадок!
Бо тільки щирість — щит краси
У кожній пісні, в кожнім ділі.
Ще прийдуть тисяч голоси, —
Мої орлята, друзі смілі!..
Гримить трюхтонка.
Жнив пора.
І я в степу — у ріднім домі.
«Прийхала!
Сестра, сестра!»
З сльозами кинулись знайомі.
Розгородили давній стан.
І знов до мене, як сестриці,
Горнулись люди: дід-чaban,
Доярки, жниці смаглолиці...
З «естради» видно: океан
Червоно-мідної пшениці...
Як хочеться, о, земле, жити!
Ти вічна — волюнько святая!
Не треба в радості тужити.
Але сльоза чомусь біжить...
То ж буря оплесків вітає.
І все в душі моїй шумить, —
«Шумит пшеница золотая...»

Київ—Ірпінь.
1959—1961.

З ЛЬОМ СТИХИ

Обидчивих і діти обижують.
Но не обидчиві лише вещи і осли.
Пусть умники красиво возражають.
Я із обидчивих. І очень, очень злых.
Обиды в жизни разные бывають.
Но нет обид обиднее, больней.
Как те, к которым люди привыкають.
Как привыкають к пулям на войне.
Во мне кипит обида с терпкой болью
За то, что есть гроза у тишины,
За сломанное дерево у школы,
За сломанную руку старшини.
За то, что можно встретить в кабинете
Не человека — работа глаза,
Который сам, рукой авторитета
Решает «против», если надо «за».
Или услышать крик жены побитой,
Изруганной, обиженной до слез.
Тогда и восстает на бой с обидой
Плечистая, гражданственная злость.
Пусть умники красиво рассуждають.
Пусть вяжут возражения узлы.
Обидчивых — и діти обижаять.
Я із обидчивих. Обидчивых и злых.

Виталий ЮРЕЧКО.

Дівчино кохана

Дівчина бідова,
Очі голубі,
Хай ця щира мова
Буде лиш тобі.
Гвала ти волошки
В полі чарівні.
Подаруй хоч трошки
Квітів тих мені.
Хай вони лоскочуть
Мрії про любов,
Про красу дівочу,
Що хвилює кров.
Хай вони дістануть
Серця ніжних струн.
Хай вони не в'януть,
Як не в'яне юнь.
Як любов не в'яне

У душі моїй.
Дівчино кохана,
Квітів не жалій.
Павло ПЛАХОТНИЙ.
с. Василівка
Онуфріївського району.

Замітки фенолога

ДЯТЕЛ І СИНІЧІ ЗГРАІ

МЕНІ не доводилося раніше спостерігати в нашому міському лісопарку так багато дятлів, як нинішнього року. Великий урожай шишок — ось що приваблює сюди цих маленьких непосид. Далеко чути їх перекличку, їх різкі звуки «кік-кік, кік-кік».

Простежимо трішки. Ось дятел, не помічаючи присутності людини, сів недалеко на сосну, похитав голівкою, і почав об'лаву на комах, що заховавалися в глибоких щілинах кори. Ударі міцного дзьоба відлунюють барабаним боєм, за вітром летять тріски кори.

Добравшись до верхів'я дерева, дятел облюбовує шишку, зриває її і несе в дзьобі у свою «ідалю», або вірніше в «кузню». Це — щілина або неглибоке дупло. В такому «станку» шишка тримається міцно, і дятел без особливих утруднень розбиває її, дістаючи смачне насіння. Під деревом, де знаходиться дятлова «кузня», за кілька накопичується гірка роздроблених шишок.

Але в лісопарку дятли живуть не самі. Прислухайтесь. З вершин долинає тоненький писк. Це метушаться у хвій найменшенькі з наших пташок — короляки. Вони, ніби гімнасти, перекидаються на гілляці, висять вниз головою.

В холодні зими синиці копочуть разом з дятлами, до них приєднуються пищухи і повзики.

При добуванні їжі дятел дуже захоплюється своєю справою, втрачає обережність і легко може стати жертвою пернатого хижака. Але його вірують синиці. Вони, звичайно, знаходяться поблизу дятла і завжди попереджають його про небезпеку. В свою чергу дятел корисний синицям тим, що в своїх «порубках» у деревній корі, в лишайниках, сухості залишає дрібних комах, якими живляться пильні охоронці лісу.

М.ПАТОКІН.
Малюнок автора.
м. Кремгес.

ЛІТЕРАТУРА ПАЛАЮЧОГО ОСТРОВА

КОЛИ ми говоримо про подвиги сучасної молоді, про її роль у дні війни, або дні миру, про її ентузіазм і творчий дух, ми завжди звертаємось до великого прикладу молоді Радянського Союзу. Сьогодні цей приклад свято наслідують молоді кубинці, юнаки й дівчата країни, що стала легендарною. Саме про кубинську молоді і розповідає книжка «Від бою до праці», яка вийшла в видавництві ЦК ЛКСМУ «Молодь».

Книжка написана про гарячих слідах революційних подій. В ній відтворений величезний революційний пафос, з яким юне покоління Куби стверджує на своїй землі нове життя, пе-

ретворює колишні військові казарми й фортеці в школи, а поля — в квітучі сади, підприємства — в баєтїони народного добробуту. З сторінок книги перед нами постають молоді герої, які за верстадом, в полі, в учбовому закладі не розлучаються з рушницею, пильно охороняють завоювання революції.

Не менш цікавою буде й друга книжка про Кубу, яка вийде в кінці року у видавництві «Молодь». Це — збірка перекладених віршів і оповідань кубинських письменників. «Весна Куби» — так називатиметься вона. З віршів і оповідань, вміщених в ній, читач дізнається про життя сьогоденної Куби, про револю-

ційні перетворення, що відбулися в країні останнім часом, про зміни в свідомості людей.

Настав експлуатації кінець, Утік уже американець ситий, Єсть революція — життя творець, Кубинцям з революцією жити! — лише молодий поет Орландо Кастельє.

Натхненню і схвильовано звучать вірші відомих поетів Ніколаса Гільєна, Роберта Ретамара, Нівар'я Техера, Хесуса Руїса.

Микола ПАЛЕХА,
редактор видавництва
«Молодь».

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» 23 листопада 1962 р., 3 стор.

Незабаром — Спартакіада народів СРСР. Наступному екзаміну на спортивну зрілість передуватиме Друга республіканська спартакіада колективів фізкультури. Зараз, як ніколи, всі провідні секції Кіровоградщини ведуть напружену підготовку до відповідальних поєдинків на республіканській арені.

Нижче друкуємо виступ голови обласної секції з настільного теніса Бориса Сліпака. Редакція й надалі буде публікувати матеріали про підготовку спортивних секцій до спартакіади України.

Української ради ДСТ «Буревісник» на міжвідомчій першості України.
Від колишньої слави спортивного клубу лишилися ли-

мо, що миськвно ще повернеться до перевірки виконання свого рішення.

Незабаром 1963 рік, рік Третьої спартакіади України.

ПРОБЛЕМИ МАЛОЇ РАКЕТКИ

Ми розраховуємо, що в колективному заліку школярів і дорослих будемо в першій половині збірних команд області УРСР. Цього домогтися нелегко, але можливості є. Думаємо, що таке ж стремління і в інших секцій області. Давайте змагатися за кращий виступ на Спартакіаді.

Щоб не бути голослівними — заявляємо: секція настільного теніса викликає на змагання секцію спортивної гімнастики за кращий виступ командами школярів і дорослих на Спартакіаді наступного року.

Настільний теніс — молодий вид спорту на Кіровоградщині. Хочеться вірити, що з кожним днем сотні нових юнаків і дівчат візьмуть ракетки і вийдуть до тенісних столів. І вони про це не пожаліють. Целуодійний м'ячик дарує задоволення всім, хто проводить свій вільний час біля мініатюрної сітки.

Б. СЛІПАК,
голова обласної секції з настільного тенісу.

НЕМАЄ нічого образливого за відчуття слабкості, за власне безсилля. Коли я згадую червень 1959 року, дні Другої спартакіади УРСР, це відчуття охоплює мене знову і знову, хоч минуло з того часу більше двох років. І зараз, коли не за горами Третя спартакіада, коли спортивний пульс все відчутніше живиться передднем великих поєдинків, хочеться, щоб відчуття слабкості переросло у впевненість свіжих сил. Одним словом, хочеться виступити краще.

На Другій спартакіаді спортсмени з настільного теніса нашої області виборили аж... 19 місце. Коли думаєш про ці змагання, переконуєшся, що ті перешкоди, які заважали розвитку малої ракетки, ще не викорінені й сьогодні.

Перш, на що потрібно наголосити, — це відсутність масовості. Справді, настільний теніс на Кіровоградщині ще не став повновладним господарем багатьох колективів фізкультури.

На заводі «Червона зірка» два роки тому ніхто й гадки не мав про білосніжну кульку. Та ось в спеціальному конструкторському бюро появилися ентузіасти теніса Олександр Хрипко, Володимир Дука, Михайло Бадов та інші спортсмени. Їх було мало, але вони гаряче полюбили маленьку ракетку.

Ентузіастів підтримала заводська рада фізкультури, і зараз вже майже всі цехи підприємства мають тенісисти. Сотні робітників і службовців з задоволенням стають до тенісного столу. А з центральної секції заводу вже виходять першорядники, члени збірної області, України та ЦР ДСТ «Авангард».

Немає сумніву в тому, що ентузіасти цієї захоплюючої гри є скрізь, що картина, аналогічна червонозорівцям, не виключення. Такий вже характер малої ракетки. Вона не потребує складного інвентаря, великих залів, але вона приваблює до себе всіх, хто береться за неї. Зачаровує так, що іноді забуваєш про спокій. Потрібно лише, щоб громадські і спортивні керівники допомогли ентузіастам, створили для них необхідні умови.

В зв'язку з таким станом хочеться окремо поговорити про спортивний клуб «Буревісник».

Кілька років тому педагогічний інститут був своєрідним оазисом настільного тенісу в обласному масштабі.

Грали не лише студенти, а й викладачі. Змагалися на примітивних столах, при бідному освітленні, грали в коридорі, натикаючись на стіни. І, незважаючи на всі ці недоліки, інститут в 1958 році завоював право на участь у Всесоюзних студентських іграх (випадок єдиний за всю історію вузу), а студентка філологічного факультету Ліда Бабичева в 1959 році захщила честь

ще одні згадки. Відсутність масовості привела до печального факту: збірна області базується лише на тенісстах заводу «Червона зірка» та міста Знам'янки. Невиправдає, байдуже ставлення керівників клубу «Буревісник»!

А спортивні товариства «Спартак», «Колгоспник», «Динамо»? А десятки колективів фізкультури Олександрії, Кремгеса? Всі ці організації на протязі багатьох років не можуть дати збірному колективу жодного кваліфікованого спортсмена. Звідси — варіння у власному соку, самозаспокоєння, зазнайство окремих спортсменів.

Заміна учбово-виховної роботи іграми на рахунок практикується скрізь, і все це, в поєднанні з слабкою масовістю, призвело до загального низького рівня настільного теніса на Кіровоградщині.

Збірна області не зможе довго протриматися на 5—6 спортсменів. Потрібні молоді, талановиті гравці, озброєні сучасною атакуючою технікою. Тут якраз і слід поговорити про розвиток настільного теніса в школах області. Ця розмова, тим більше важлива тому, що теніс включено в програму Спартакіади школярів.

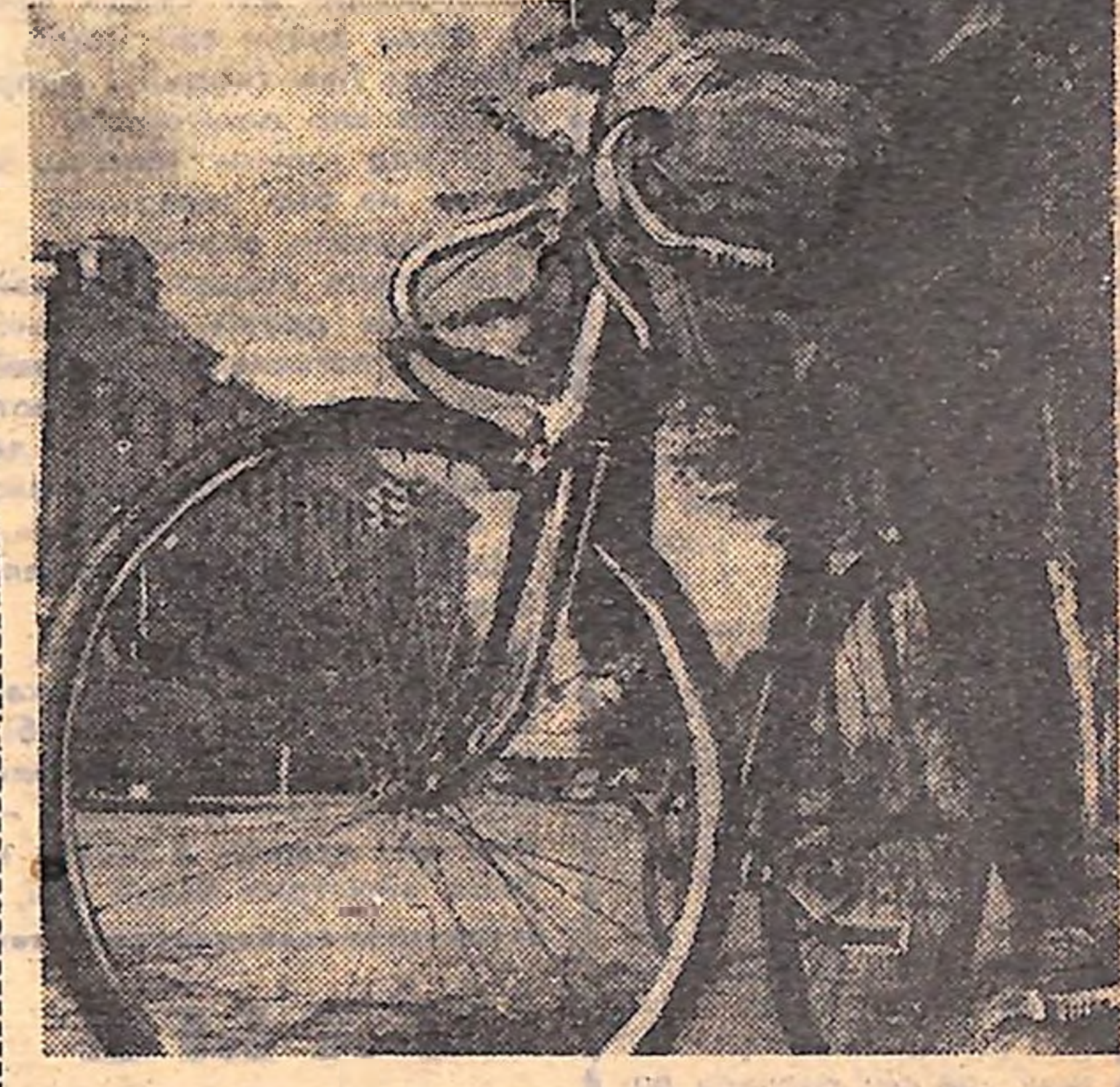
Спливає в пам'яті розмова з одним викладачем фізичного виховання, в школі якого грали в настільний теніс.

- Ну як? Грають школярі в теніс?
- Відбою немає.
- Стрічаю викладача через місяць.
- Грають?
- Ні. Довелося законсервувати стіл.
- Чому?
- Залишили легку атлетіку, баскетбол. Їм би лише ракетки в руки.

Як бачите, агітувати в секцію тенісу не доводиться. Чому ж тоді маленька ракетка не завоювала своє належне місце серед учнів? Певно, винні в цьому самі викладачі фізкультури. Адже не важко в шкільній майстерні виготовити 1—2 столи, не важко проводити змагання серед ланок, загонів тощо. Парадоксальним є і той факт, що, починаючи з 1960 року, в обласному центрі не проведено жодної особистої першості школярів, а організовані командні змагання минулого року зібрани всього... сім шкіл.

Наприкінці 1961 року Кіровоградський міський відділ народної освіти розіслав в усі школи листи, в яких вимагалось обов'язкове створення тенісних секцій. Нічого не скажеш, постановва хороша. Та користі від неї малувато: секцій не створено в більшості шкіл міста. Гадає-

Сахалінська область. В місто Південно-Сахалінськ прибув незвичайний велосипедист. Це — слюсар заводу «Металіст» із міста Стрий Львівської області Віктор Климів, який подо-рожує по країні на велосипеді. За п'ять місяців спортсмен проїхав Білорусію, Прибалтику, побував у Москві, Ленінграді, в Польщі, на Уралі, в Башкирії, Сибіру, на Далєкому Сході.

Фейлетон

БЛУДНИЙ СИН

ВАЖКО на цей раз точно сказати, що привело Віктора Квасова в ресторан. Можливо, горе з приводу чергового програшу команди, чи, може, звичка «обмивати» кожен матч, незалежно від його результату.

Швидше всього — останнє, бо в короткій спортивній біографії Квасова нелегко знайти бодай найелементарніші ознаки патріотичного ставлення до колективу, в якому він виступає. Хто з любителів футболу не пам'ятає історії появи Віктора в Кіровограді, комедійної історії з викраденням?

Зараз не буде зайвим відновити цей випадок в пам'яті. Не зробиши в полтавському «Колгоспнику» жодного удару по ігровому м'ячу, Квасов раптом (це було в кінці минулого року) загорівся любов'ю до Кіровограда. Ніщо не могло зламати його рішення: ні критичні статті в полтавській комсомольській газеті, ні репліка про нього в недільному додатку до газети «Советский спорт» — «Футбол».

Що ж, подумали в Кіровограді, очевидно хлопця вирішив серйозно залишитися на новому місці. Та одного ранку керівників місцевого футболу приголомшила несподівана звістка: вночі Квасов втік до Полтави.

Прикрій випадок. Та чи варто було негайно споряд-

жувати до Полтави експедицію на чолі з заступником голови обласної ради ДСТ «Авангард» т. Красновським? Чи варто було виманювати легковажного футболіста з-під самого носа полтавчан?

Всі ці перипетії не потрібні були ні колективу команди, ні кіровоградському футболу, в якому Квасов так і не зробив помітної погоди. Зайве низькопоклонство пошкодило і самому спортсмену. І це закономірно: дев'ятнадцятирічний юнак, помітивши як за ним «полюють», уявив себе неабиякою футболістом «зіркою».

А зірка є зірка. Деякі матчі Квасов дійсно проводив добре. Але в більшості, особливо після чергової випивки, втрачав свій блиск. Знав — все зійде з рук. Так сходили йому не лише одні випивки й погана гра, а й ще дещо. Та не будемо забігати вперед...

Отже, Віктор потрапив до ресторану. Хильнувши добрячу дозу оковитої, він по-

чав комизитися. Полетів зі столу бокал. Віктора почали втихомирювати, але куди там!

— Плювати я на вас хотів! Ви що, не знаєте? Я — Квасов...

Працівники ресторану, очевидно, не були хронічними боліливниками і вирішили, що Квасов — Квасовим, а порядок — порядком. Тим більше, що ресторан і виверезник — майже поруч.

І нехай би дебошир відбив там встановлений строк, хай би подумав над своєю поведінкою і заплатив штраф за послуги. Цього ж не трапилося. Керівники товариства «Динамо», ді-

знавшись про конфуз, поспішили на виручку. Покарання не відбулося.

— Ай-я-яй, Вітю! Хіба ж так можна, — посварилися пальцем, і вирішили не брати грішника на гру в Донбасі.

Та ця міра «покарання» була запізною. Квасов уже давно вважав себе незамінним, якому все дозволено. І він розсердився:

— Ах, так!.. Я ж вам заграю...

Команда виїздить в Донбас. А Квасов — у Харків під крильце теперішнього адміністратора «Авангарду» Л. Кагарлицького, який відіграв не останню роль в історії з полтавським викраденням. Той приткнув втікача в дублюючий склад донецького «Шахтаря».

Але Донецьк не сподобався розбещеному юнаку; і платять малувато, і вимоги щодо дисципліни високі. Повештавшись там щось біля двох місяців, Квасов знову спливає на кіровоградському горизонті.

Гадаєте повернувся з каяттям, дав пояснення товаришам, вибачився? Як би не так. Зверхність погляду немов говорив: ось, бачите, захотів — поїхав, захотів — повернувся. А ви радійте, я все ж таки — Квасов...

І понав, як кажуть, у жилу. Колектив навіть не запитали, що він думає про свого товариша. Віктора доброзичливо поплескали по плечу, мовляв, повернувся блудний син до своєї хати. Радійте!

Деякі жертівники кажуть, що Квасов переїхав до Кіровограда для спокійної зимівлі, щоб опісля знову дременути в іншу команду.

Певно, вони мають якусь рацію.

Взагалі-то ця історія, можливо б, і не описувалася так детально, якби не йшлося про виховання спортивної молоді. І, перш за все, самого Квасова. А вже легковажні, поблажливі потурання привели до того, що цей юнак, який лише починає шлях у футболі, вирішив, що він вже, як кажуть, бога за бороду вхопив.

А підсаджують його до сивини святого самі ж керівники кіровоградського «Динамо».

— Аг-гу, Вітько! Бери бозю за бороду, бери, він не брикається.

Очевидно, декому з спортивних керівників не зайвим буде нагадати: «Не забувайте, шановні товариші, що лаври теж в'януть, тим більше, коли цими лаврами увінчують блудного сина».

Василь САВЕЛЬЄВ.

Олександрія спортивна

Минулої неділі в шахтарській Олександрії проведено цілий ряд цікавих спортивних змагань. Передні поєдинки з волейболу й кубок України закінчилися перемогою місцевих команд. Вони виграли в спортсменів Хмельницької області з рахунком 3:2.

Цього ж дня миколаївські баскетболісти завдали серйозної поразки чоловічій команді товариства «Спартак». Гості виграли з рахунком 81:54.

Не менш цікавими були і товариські зустрічі з шахів. Змагалися спортсмени нашого обласного центру і олександрійці. В гострій напруженій боротьбі переможцями вийшли кіровоградці (4:2).

Юні баскетболісти місцевої дитячої спортивної школи завдали поразки миколаївській команді з рахунком 60:53. Футболісти «Шахтаря» приймали на своєму полі дніпропетровська. Гра закінчилася поразкою гостей — 0:1.

Б. БОЛТЯНСЬКИЙ.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр «Мир». «ЗДРАСУЙТЕ ДІТІ!» Початок о 10 год. ранку, 12, 2 год. дня. «ПІДІЙ!» Початок о 4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора. Кінотеатр «Сивашець». «СКАЗАННЯ ПРО ЛЮБОВ». Початок о 10 год. ранку, 12, 2 та

4 год. дня, 6, 8 та 10 год. вечора.

Кінотеатр імені Держинського. «ТЯЖКА РОЗПЛАТА». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, 11 год. 30 хв., 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв. та 9 год. 30 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Збірна програма хронікально-документальних фільмів. Демонструється з 10 год. ранку до 9 год. вечора. Художній фільм «ТЕЗАННЯ ПРО ЛЮБОВ». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

«Молодий комунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова. БК 01280. Зам. № 7176. Т. 27.000.